

rige energiforbrug. Endvidere vil forhandlingerne ske i lyset af resultaterne fra det 6. partsmøde under *Klimakonventionen*, hvor de nærmere retningslinjer for brugen af de ovennævnte *Kyoto-mekanismer* forventes vedtaget helt eller delvist.

Elværkernes udledninger af SO₂ og NO_x har i en længere årrække været reguleret af kvoter ved *bekendtgørelse nr. 885 af 18. december 1991 om begrænsning af udledning af svovldioxid og kvælstofoxider fra kraftværker, som ændret ved bekendtgørelse nr. 321 af 4. juni 1998*. Denne kvoteordning har medført en fleksibilitet for elsektoren, idet elværkerne i vidt omfang selv har kunnet vælge teknologi og placering når nye rensningsanlæg skulle bygges.

Der er ikke i dag effektive instrumenter til styring af elsektorens CO₂-udledning. Den eksisterende elforsyningslov har primært givet mulighed for gennem godkendelser og pålæg at regulere brændselsanvendelsen på de enkelte anlæg. Dette har imidlertid vist sig utilstrækkeligt til at regulere elsektorens samlede CO₂-udledning. Hertil kommer, at adgangen til at regulere de enkelte anlægs brændselsanvendelse må forventes at blive mindre under konkurrence.

På denne baggrund er der derfor behov for både på kort og lidt længere sigt at have mulighed for at styre elsektorens CO₂-udledninger, således at Danmark kan leve op til CO₂-målsætningerne.

3. Lovforslagets indhold

På baggrund af den politiske aftale om en elreform, indføres med lovforslaget en kvoteordning for de danske elproducenter, som er gældende indtil 2003. Parterne bag aftalen skal inden udgangen af 2001 have genforhandlet blandt andet CO₂-kvotesystemet. De samlede årlige kvoter fra år 2000 til 2003 er fastlagt i lovforslaget. På baggrund af disse kvoter tildeler miljø- og energiministeren årligt en CO₂-udledningstilladelse til de enkelte elproducenter. CO₂-udledningstilladelsen kan efter anmodning fra en sammenslutning af elproducenter i stedet tildeles denne sammenslutning. Der kan for eksempel blive tale om, at CO₂-udledningstilladelse kan tildeles til ELSAM og Elkraft eller andre lignende producentsammenslutninger. Det vil herefter være sammenslutningen, der fordeler tilladelsen på de enkelte elproducenter.

Enhver elproducent, der er omfattet af loven, modtager en CO₂-udledningstilladelse. Producenter, der alene producerer elektricitet ved anvendelse af CO₂-frie eller CO₂-neutrale energikilder, som f.eks. vind eller affald, er undtaget fra loven, jf. § 1, stk. 3. Både nuværende og kommende nye elproducenter, der er

omfattet af loven tildeles en CO₂-udledningstilladelse. Der indføres dog i § 4 en bagatelgrænse på 100.000 tons CO₂. Producenter med en CO₂-emission fra elproduktion under denne bagatelgrænse modtager ikke en CO₂-udledningstilladelse og betaler ikke afgift på 40 kr/ton CO₂ af en eventuel overskridelse. En forudsætning for at falde ind under bagatelgrænsen er desuden, at de af producentens elproduktionsanlæg, der udleder CO₂, udelukkende er kraftvarmeanlæg, der drives med henblik på dækning af et varmebehov, og hvor elproduktionen er direkte knyttet til og afledt af varmeproduktionen.

Hensigten med bestemmelsen er dels at reducere det administrative arbejde, dels at undgå, at en række mindre producenter, som allerede gennem bygning af et effektivt kraftvarmeverk har bidraget til landets CO₂-reduktion, og som dermed har begrænsede muligheder for at reducere deres CO₂-emission yderligere, bliver omfattet af udledningstilladelser.

Ved en bagatelgrænse på 100.000 tons CO₂ fra elproduktion årligt opnås, at over 90% af den samlede CO₂-emission fra elproduktion bliver omfattet af CO₂-udledningstilladelser. Bagatelgrænsen på 100.000 tons vil til gengæld medføre, at kun 10-15 af de i alt knap 500 elproducenter vil blive omfattet af CO₂-udledningstilladelse.

De elproducenter, som omfattes af bagatelgrænsen i § 4, vil stadigvæk indgå som en del af den samlede kvote i § 2, stk. 1. Det betyder, at disse producenters del af kvoten vil blive fratrukket i den samlede årlige kvote inden tildeling af udledningstilladelse. Producenterne omfattet af § 4 vil således ikke falde helt uden for kvoteloven og kvotelovens øvrige regler om blandt andet indberetningspligt, jf. § 8. Disse producenter vil ligeledes modtage en årlig afgørelse efter lovens § 9, således at der mulighed for dels fra myndighedernes side og dels fra producentens side at holde øje med, om 100.000 tons-grænsen skulle være overskredet inden for et år, ligesom de er omfattet af reglerne om betaling i § 11, kontrolbesøg i § 14 og straffebestemmelsen i § 15.

For at sikre, at nye elproducenter kan få tildelt en CO₂-udledningstilladelse inden for de årlige kvoter, bemyndiges miljø- og energiministeren til at tilbageholde en del af de årlige kvoter til eventuelle nye producenter. Tildelingen sker ud fra den nye producents budgetterede CO₂-udledning. Tilbageholdte kvoter, der i et år ikke er anvendt, fordeles i det samme år til de eksisterende elproducenter eller sammenslutninger af elproducenter i forhold til deres CO₂-udledningstilladelse.